

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Γιά τήν λαογραφική έκπομπή τοῦ Συλλόγου "Φάρος Ποντίων" ἀπό
τόν ραδ. σταθ. Μακεδονίας Ε.Ι.Ρ.

ο ἰσχυροὶ τοῦ οὐρανοῦ, οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ

οἱ ἰσχυροὶ τοῦ οὐρανοῦ, οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ 12η 6-12-1969

1ον.-

Σὸλο λῦρα.

2ον.-

Χειμῶνι σὸν κρύον, κρύον κρύον
Οἱ περὶ αὐτὸ ἀρρωσταίνε, ἀρρ' λέγω σὰς γὰρ ποῖον
ντὸ κεῖντα ὁλομόναχοι Χειμῶνι σὸν κρύον
Ἐρρίγασα ἐπάγωσα, ζουγνὸύρ, ζουγνὸύρ τρομάζω
σὴ πεθερὰς ἱμ' τὴν πόρταν, κλαῖω κί' ἀναστενάζω
Τὰ στράτας ἰσ' ὠρίτζα κρύον ἐπαίρα, βέχω
γιά τ' ἕναν ξερόν φίλεμαν, νυχτοῦ ἡμέραν τρέχω

Ρεφραίν

Βέχω, βέχω, ξεροβέχω, κεῖμαι κί' τ' ἀρνόπο μ' κ' ἔχω
μέ τ' ὀμματί μ' τὰ δάκρυα τὸ μαξιλάρι μ' βρέχω

3ον.-

Σὰ φηλά ἐχιδόντσεν

Ἐγὼ ἐσὲν ἐγάπανα κί' ἐσὺ ἐμέν κ' ἐθέλνες
ἐγὼ ἐποίησα παλαλά κί' ἐσὺ σεῖρ ἐτέρνες
Ρίζα μ' ἀτέ ἡ μάνα σου καί μετ' ἀτό τ' ἰνάτν' ἀτς
τὴν τύχη σ' ἐντῶκεν ὀπίσ' καί μέ τό ταπιέντν' ἀτς
Κάπως καί ν' ἐπουσμάνεφες καί φαίνεσαι τερτλίσα
σ' ἐμᾶς π' ἐγένταν αἷτιοι νά βράζν' ἀπέσ' σὴν πίσσαν

Ρεφραίν

Ρίζα μ' σὰ φηλά ἐχιδόντσεν κί' ἐσὺ ἐρρίγασες
τῇ δουλείας ἰσ' τ' ὕστερνά κ' ἐλογαρίσες

4ον.-

Ἐχιδόντσεν καί κί' λιμενεύ

Ἐχιδόντσεν καί κί' λιμενεύ καί κ' ἐπορεῖ νά ἔρται
τὰ κουσοῦρια ὅλια τ' ἐμά, τ' ἀρνί μ' τιδέν μή λέτεν
Ἐκ' ἀπὸ πές' σὸ Χαφλινιοῦν καί μέ τὰ δάκρυα ἐδέβα
τῇ Ζύγανας καί τό ρασίν τ' ἀρχάλιαν ἐπιδέβα
Ταρχάλιαν πορπατῶ ἐγὼ σὴ δύσαν ταραμένος
τὰ δάκρυα σ' ὀμματόπα μου ἄμον σασουρεμένος

5ον.-

Λάχανα (Ὀργανα)

Gov. =

Διοστιχα της αγάπης

“Οντες έρχομαι σήν πόρτη σ’, έξωγα σό παραθύρι σ’
τ’ έναν τό χέρι σ’ σήν λάμπαν, τ’ άλλο σό κρακίδι
“Ανάθεμα κι’ ανάθεμα, διπλά κι’ ανάθεμα σε
όλιγον νοούντσον γιά τ’ έμόν τή νόχταν ντό κοιμώσαι
“Έλα τ’ έμόν τσεχέλενα, έλα τ’ έμόν πιλάλα
Έλα και τ’ όμματι μ’ ή φός, τή στοιατι μ’ ή λάλα
Ρεφραίν
“Λέτε εν πουλι μ’, λέτε εν, λέτε άμου ντό λέγω
τήν άραν, ντό *η έλός σε, κάθουμαί καί και πλαίω

70v. 47

Τρυγώνια (Σόλο Λόρα)

[illegible]

1. The first part of the document is a list of names and titles, including "The Hon. Mr. Justice" and "The Hon. Mr. Justice".

1. The first part of the document is a letter from the President of the United States to the Congress, dated January 1, 1861. It is a formal communication, and it is written in a very formal and dignified style. The President expresses his regret that he cannot deliver the message in person, and he asks the Congress to excuse his absence. He then proceeds to read the message, which is a long and detailed statement of the state of the Union.